

**HARD
HART**

Lezen voor iedereen | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren
www.lezenvooriedereen.be
www.eenvoudigcommuniceren.nl

Hard Hart maakt deel uit van de reeks *Vlaamse Reuzen*:
boeken van bekende Vlaamse auteurs in gemakkelijke taal.

Deze uitgave is een bewerking van de roman *Hard hart* van
Ish Ait Hamou, oorspronkelijk gepubliceerd door Manteau in 2014.

Bewerking in eenvoudig Nederlands: Astrid Elbers
Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2024 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam.
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 772 8
NUR 286

Ish Ait Hamou

HARD HART

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

MAANDAGMIDDAG, 2 UUR

NAAR BOSTON

Vandaag is het de grote dag. Ik vertrek naar Boston. Daar ga ik studeren aan de universiteit. Kunst-geschiedenis.

Mijn vader helpt me mijn koffers te pakken.

Mijn moeder zit zoals altijd naar *Oprah* te kijken, een tv-show.

'Het is tijd om naar het station te gaan', zeg ik tegen mijn vader. Hij gaat me brengen.

Ik wil nog een kus geven aan mijn moeder. Maar ze reageert niet.

'Ik moet gaan, mam', zeg ik.

'Dat weet ik schat, maar je staat voor de tv', antwoordt ze.

Wat voor iemand is mijn moeder eigenlijk? Ik weet het niet. Ik weet niet wat ze denkt. Maar haar leven is heel anders gelopen dan ze had gewild. Dat weet ik wel. Ze leerde mijn vader kennen toen ze nog jong was. De twee werden verliefd. Het was een prachtige tijd. Mijn moeder was al snel zwanger van mijn oudere broer. Maar na zijn geboorte ging de liefde tussen mijn ouders voorbij.

Ze hadden geen interesse meer in elkaar. Ze leefden allebei hun eigen leven en waren ongelukkig. Maar scheiden deden ze niet. Dat mocht niet van de traditie. Dus bleven ze bij elkaar. Tien jaar na mijn broer werd ik geboren.

Toen ik een kind was, bewonderde ik mijn grote broer. Soms ging hij 's nachts stiekem uit. Dan klom hij door het raam. Dat mocht natuurlijk niet van onze ouders. Maar ik vond het heel spannend. Hij droeg een zwarte, leren jas. Dat was zo stoer! En als hij weer thuiskwam, gooide hij een steentje tegen het raam. Ik moest het raam opendoen en hem binnenlaten. Dan kreeg ik snoep van hem.

Maar op een dag schreeuwden mijn broer, mijn moeder en mijn vader tegen elkaar. Het waren allemaal lelijke woorden. Ik schrok er erg van. Mijn broer is daarna vertrokken. Voor altijd. Nog lang lag ik 's nachts op hem te wachten. Op een steentje tegen het raam. Maar ik heb hem nooit meer gezien.

We komen aan bij het station. Mijn vader geeft me een hand.

'Goed gedaan, Tom', zegt hij. Hij lacht vriendelijk.
Mijn vader heeft altijd interesse in me gehad.
Meer dan mijn moeder. Ik heb respect voor hem.

MAANDAGMIDDAG, 2 UUR

MOOI MEISJE

De universiteit van Boston is enorm. Zoveel gangen en leslokalen, ik vind de weg bijna niet. Overal lopen studenten die druk doen en schreeuwen.

Ik word een beetje bang van al die drukte. Daarom zit ik in de aula altijd op de laatste rij. Helemaal achterin. Daar zit ik veilig en hoef ik met niemand te praten. Misschien vinden veel mensen dat raar. Maar ik niet. Ik ben graag alleen. In de les let ik meestal goed op. Maar ik hou er niet van als de docenten vragen stellen. Meestal weet ik het antwoord wel. Maar ik ben verlegen. Ik houd liever mijn mond.

Ik volg een les en de docent stelt weer een vraag. Ik word nerveus. Gaat hij mij aanwijzen om antwoord te geven? Gelukkig hoor ik een meisje spontaan antwoorden. Haar stem klinkt mooi. Ze zit vooraan. Ik zie haar rug. Ze heeft lang, blond haar.

Als de bel gaat, lopen alle studenten naar buiten. Ik kijk weer naar het meisje.

Nu zie ik ook haar gezicht. Wat is ze mooi! Ze heeft een bleke huid, volle lippen en groene ogen. Ze draagt kleine, diamanten oorbellen. Ik wil achter haar aan lopen. Maar wanneer ik de hoek omsla, is ze verdwenen. Ik zoek haar, maar ik vind haar niet meer. Dus ga ik naar huis.

Wanneer ik thuiskom, gooi ik mijn boeken neer. Ik zet de radio aan en luister naar muziek. Ik ga op mijn bed zitten en ik denk aan het mooie meisje ...

MAANDAGMIDDAG, 2 UUR

CANDICE

Ik woon nu een week in Boston in een klein appartement. Alles wat ik nodig heb, is er. Mijn appartement ligt wel ver van de universiteit. Ik ben meer dan een uur met de bus onderweg. Maar het is te duur om dichterbij de universiteit te wonen.

Omdat ik de stad wil leren kennen, wandel ik een beetje door de straten. Ik loop langs een platenwinkel. Wat leuk, ik heb altijd van platen gehouden! Dus ga ik naar binnen.

Er staat een meisje achter de toonbank. Ze is vriendelijk. Haar naam is Candice. We beginnen met elkaar te praten. Al snel gaat het gesprek over van alles en nog wat. Het is erg gezellig. 'Kom maar gauw nog eens terug!', zegt ze wanneer ik eindelijk de winkel uitloop.

Ongeveer een week later ga ik na de les opnieuw naar de platenwinkel. Candice is er weer. Ze vertelt over de winkel.

'De platen in deze winkel waren van mijn vader. Hij is dood. Hij luisterde graag naar muziek.'

En hij was zelf ook muzikant. Jazzmuzikant,' zegt ze.

'Speel je zelf ook muziek?', vraag ik.

'Ach, dat is een lang verhaal. Ik wilde vroeger ook muzikant worden en in een band spelen. Maar mijn vader werd ziek. Ik had geen moeder. Dus ik moest voor hem zorgen. Toen hij overleed, wilde ik geen muzikant meer worden. Zijn dood had me triest gemaakt. Ik wilde maar één ding: mijn vader dicht bij me houden. Daarom ben ik deze platenwinkel begonnen. Als ik tussen zijn platen ben, denk ik de hele dag aan hem,' vertelt ze.

Ze zwijgt even.

'En hoe zit het met jou?', vraagt ze dan.

Ik wacht even. Moet ik haar echt over mijn leven vertellen? Ik ken haar nog niet goed. Maar ze heeft zoveel over zichzelf verteld. Dus vertel ik ook over mezelf en mijn familie. Over de problemen tussen mijn ouders. Over mijn broer die ik niet meer zie. En ik vertel ook dat ik verliefd ben op een meisje die dezelfde lessen volgt als ik.

Het is een goed gesprek. Candice en ik gaan vrienden worden, dat voel ik. Ze is iemand die echt naar me luistert.

Het is al laat. De winkel gaat sluiten. Ik heb niet veel geld bij me. Maar ik wil Candice een plezier doen. Dus zoek ik een goedkope cd.

‘Fantastisch! Dat is mijn favoriete cd!’, lieg ik. ‘Ik kon hem in geen enkele andere winkel vinden.’

Candice is blij. Ik betaal en ga naar buiten.

‘Tot gauw!’, roept Candice nog.